

Posthistorie eller historie?

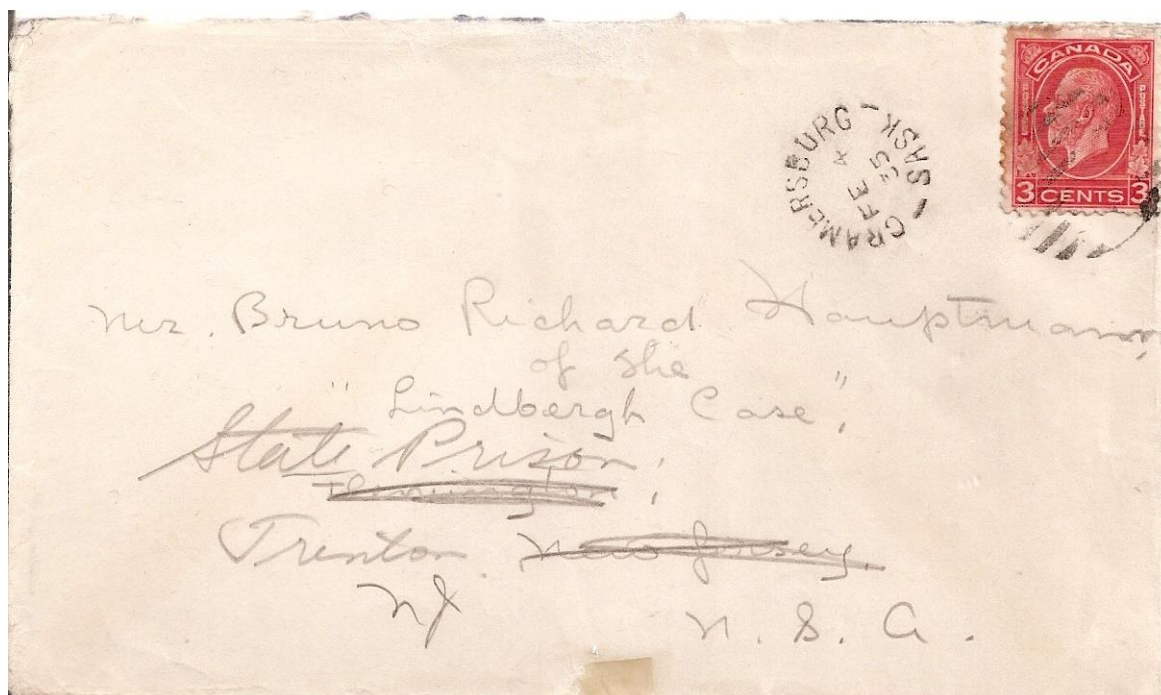
Av Henning Jarle Mathiassen

Når du samler i grenselandet mellom historie og posthistorie skjer det fra tid til annen at du tilfeldigvis kommer over objekter som ikke ser spesielt attraktive eller morsomme ut – før du ser på avsender eller adressat. For noen år siden kom jeg tilfeldigvis over et slikt brev – og jeg reagerte først og fremst på påtegningen “The Lindbergh case”. Jeg samler på luftfartsrelatert materiale, og Lindbergh er jo en bauta innen luftfarten, så dette så jo interessant ut. Og da jeg oppfattet navnet til adressaten, så skjønnte jeg at jeg satt med et brev som oste av historie og dramatikk.

La oss ta en liten rekapitulering av det som den gangen var “århundrets kidnappingsak”.

Den 1. mars 1932 ble den lille sønnen til Charles Lindbergh kidnappet. Lindbergh var superstjerne i USA, så dette ble slått stort opp i pressen. Det ble krevet 50.000 dollar i løsepenger – og disse ble hevet uten at barnet ble levert tilbake. Den 12. mai 1932 ble det funnet et barnelik som ble identifisert som Lindberghs sønn. Etter hvert ble det også utpekt en mistenkt – Bruno Hauptmann – og han ble dømt til døden på bakgrunn av indisier og vitneprov. Han hadde en broket bakgrunn og skal også ha kommet til USA fra Tyskland på ulovlig måte. Den 3. april 1936 ble han henrettet i den elektriske stol ved New Jersey State Prison. Men det ble stilt mange spørsmål om man faktisk hadde fått tak i den rette ugjerningsmannen og diskusjonene går faktisk også i dag.

Så til brevet:

Det er adressert til: “**Mr. Bruno Richard Hauptmann of the Lindbergh case, State Prison, Trenton New Jersey, USA**”. Det var sendt fra Cramersburg i Saskatchewan, Canada den 4. februar 1935 og har et transittstempel fra Lancer, Saskatchewan den 5. februar 1935.

Brevet har ingen påtegninger eller ankomststempler, men det er åpnet.

Dette åpner jo for mange spekulasjoner: Ble det mottatt av Bruno Hauptmann? Ble det sensurert i fengselet? Var det fra en beundrer eller kanskje det motsatte? Det er ikke påført avsender, så det ser ikke ut til at det kan være fra noen i familien.

Men mystikken rundt brevet gjør det faktisk mer interessant for meg – uten at jeg tar stilling til om det er posthistorie eller historie.